

Małgorzata „Ptyś” Dydek-Twigg (1974 -2011)

Polska koszykarka, grająca w swojej karierze w lidze polskiej, francuskiej, hiszpańskiej, rosyjskiej i amerykańskiej (WNBA), wielokrotna reprezentantka kraju, Mistrzyni Europy z 1999 roku i uczestniczka Igrzysk Olimpijskich w Sydney 2000 roku.

Grę w koszykówkę rozpoczynała w "Huraganie" Wołomin. Od 1992 do 1994 była zawodniczką Olimpii Poznań, z którą zdobyła dwukrotne Mistrzostwo Polski (1993, 1994) oraz trzecie miejsce w finale Pucharu Europy w 1994. Z tą drużyną zagrała również w finale Pucharu Ronchetti w 1993. W latach 1994-1996 grała we francuskim Valenciennes-Orchies, z którym zdobyła Wicemistrzostwo Francji, a następnie występowała w zespole Pool Getafe Madryt (1996-1998), z którym grała w finale Pucharu Europy (1998) oraz dwukrotnie zdobyła Mistrzostwo Hiszpanii (1997 i 1998). W Polsce najdłużej związana była z GDYNIĄ. Jej gra w gdyńskim klubie - to „złote lata” żeńskiej koszykówki na Wybrzeżu.

Od 1998 do 2005 grała w klubie Lotos Gdynia (występującym pod różnymi nazwami - kolejno Polpharma VBW Clima, Lotos VBW Clima, Lotos Gdynia). Małgorzata Dydek sprawiła, że koszykarki z Gdyni były niepokonane w Polsce przez wiele lat. Siedmiokrotnie, rok po roku, zdobywała z gdyńskim klubem Mistrzostwo Polski (1999-2005), dwukrotnie poprowadziła również ten zespół do Finału Pucharu Europy (2002, 2004), w którym gdynianki zajęły drugie miejsce.

Dzięki grze Małgorzaty Dydek Gdynia gościła najlepsze koszykarskie zespoły Europy, dostarczając fanom tego sportu niesamowitych emocji podczas spotkań Euroligi, a młodym pokoleniom zawodników i zawodniczek jeszcze silniejszej motywacji do treningów.

W sezonie 2005/2006 opuściła Gdynię i przeniosła się do UMMC Jekaterynburg (Rosja). Rok później wyjechała do Ros Casares Walencja (Hiszpania), z którym to zespołem w sezonie 2006/2007 została wicemistrzynią Euroligi oraz wicemistrzynią Hiszpanii.

W plebiscycie „La Gazzetta dello Sport” (1999) została uznana najlepszą zawodniczką Europy.

Od 1998 do 2008 włącznie grała w zawodowej lidze WNBA, debiutując w zespole Utah Starzz (wybrana z pierwszym numerem draftu WNBA w 1998). Występowała tam (klub w 2003 zmienił nazwę na San Antonio Silver Stars) przez 7 lat.

Na początku 2005 roku przeniosła się do Connecticut Sun, z którym zdobyła Wicemistrzostwo ligi (2005) i z którego odeszła po sezonie 2007. W sierpniu 2008 podpisała krótki, kilkutygodniowy kontrakt z Los Angeles Sparks.

W 2006 i 2007 została wybrana do drugiej drużyny najlepiej broniących zawodniczek ligi (WNBA All-Defensive Second Team).

Jest liderem wszechczasów WNBA w liczbie bloków (877) i średniej bloków na mecz (2.72) oraz współrekordzistką ligi (wraz z Lisą Leslie, która ustanowiła swój w 2004) w liczbie bloków (10) w jednym meczu. W meczu tym zanotowała również drugie w historii ligi triple-double, dodając do bloków 12 punktów i 11 zbiórek. W 1998 roku miała rekordową liczbę bloków (114) oraz najwyższą średnią bloków na mecz (3.80) w jednym sezonie.

Małgorzatę Dydek doceniono w USA jako zawodniczkę wielkiego formatu w trakcie kariery i po jej zakończeniu. Dwukrotnie wystąpiła w Meczu Gwiazd ligi WNBA (WNBA All-Star Game), a od 2011, co roku zespół Connecticut Sun przyznaje nagrodę imienia Margo Dydek dla kobiet, które swą postawą prospołeczną oraz działalnością dobroczynną i charytatywną odzwierciedlają osobowość naszej najlepszej koszykarki - Małgorzaty Dydek.

Jako juniorka wraz z reprezentacją Polski była brązową medalistką Mistrzostw Europy (1992) i Mistrzostw Świata (1993).

Z reprezentacją Polski seniorek grała czterokrotnie na Mistrzostwach Europy (1993 - 5 miejsce, 1999 - 1 miejsce, 2001 - 6 miejsce, 2003 - 4 miejsce), raz na Igrzyskach Olimpijskich (w Sydney - 8 miejsce), raz na mistrzostwach świata (1994 - 13 miejsce).

Jej największym sukcesem reprezentacyjnym było Mistrzostwo Europy w 1999.

Została wówczas najsukuteczniejszą zawodniczką tych zawodów (154 pkt); wybrano ją do pierwszej piątki turnieju. W związku z tym sukcesem zajęła 5 miejsce w Plebiscycie Przeglądu Sportowego na najlepszego sportowca Polski w 1999.

Łącznie w latach 1993-2003 zagrała 132 razy w drużynie narodowej, zdobywając 1783 pkt.

Po ukończeniu kariery zawodowej w 2008 pracowała jako trener w klubie Northside Wizards z Brisbane.

Ostatnie lata życia spędziła w Brisbane w Australii. Zmarła w trzecim miesiącu ciąży w wieku 37 lat 27 maja 2011 roku po tygodniu przebywania w szpitalu.

Była żoną Anglika Davida Twigga, osierociła dwóch synów - Davida (ur. 2008) i Alexandra (ur. 2010). 17 czerwca 2011 została pochowana na cmentarzu w podwarszawskich Ząbkach.

Gdynia zawsze była dla Małgosi miejscem w Polsce, w którym czuła się najlepiej. Swoboda, przyjacielskie twarze, podziw kibiców i bezinteresowna atmosfera sprawiły, że Małgosia wiązała swoje rodzinne plany właśnie z Gdynią. „Wystarczyło przyjść na jeden mecz, nawet przypadkiem, by zakochać się w niej i dla niej przychodzić do hali. Zwłaszcza dla młodszych

fanek czy fanów, którzy dzięki niej zaczęli chodzić na koszykówkę, wtedy jeszcze do tej małej hali przy Olimpijskiej. Przede wszystkim kochały ją dzieci i młodzi kibice, którym nigdy nie odmówiła autografu czy swego czasu. To był po meczu, drugi mecz z Małgosią" - wspominają kibice.

fot. Roman Tomofiejuk

Opublikowano: 22.05.2014 00:00

Autor: Karolina _Szwaba

Źródło: <https://www.gdynia.pl/o-gdyni/gdynski-panteon,3576/malgorzata-8222-ptys-8221-dydek-twigg-1974-2011,426263>